

[Helge Adam Møller]

kriminelle. Man tror, man hjælper de unge, men det er min faste overbevisning, at man ved at vise manglende konsekvens i stedet er med til at skubbe de unge længere og længere ud i kriminalitet. For børn og unge, der overtræder straffeloven, bør der være en klar sammenhæng mellem lovovertrædelsen og konsekvensen heraf, og den konsekvens skal kunne mærkes og føles her og nu.

Så spørger man: Jamen skal de 15-16-årige da i fængsel i stedet for at få tiltalefrafald? Og skal de 12-14-årige børn indsættes på lukkede institutioner sammen med andre unge, der har begået kriminalitet? Svaret er helt klart nej – ingen af delene er den rigtige løsning. Vi må i stedet have nogle strafmuligheder, der ligger mellem det, at der intet sker, og det at blive sat i fængsel eller anbragt på institution. Og vi bør altså efter min mening indføre sanktioner, der hurtigt og tydeligt fortæller de unge, at de har trådt ved siden af, har overtrådt samfundets regler. De kunne f.eks. blive ikendt et antal weekenders gratis arbejde, hvor de ved samfundsgavnlig beskæftigelse var med til at bygge op og reparere, hvad de havde været med til at rive ned og ødelægge. Jeg er helt overbevist om, at konsekvens og sanktioner har langt større mulighed for at føre børn og unge væk fra en kriminel løbebane end alene formaningstaler fra pædagoger, socialrådgivere eller dommere. Når vi hvert år kan konstatere, at op mod 10.000 børn bliver pågrebet for at overtræde straffeloven og stort set ingen af dem får en straf, er det vel ikke mærkeligt, at nogle børn og nogle unge tænker: Så er der vel ikke noget galt i at hugge en cykel, være voldelig eller køre fræs i en stjålet BMW.

Vi ønsker jo alle her i Folketinget nedsat kriminalitet i Danmark, og derfor er det nødvendigt med et bredt samarbejde mellem politi, skole, socialmyndighed og forældre, og dette SSP-samarbejde er jo godt på vej. Men jeg føler og mener, at Folketinget kan støtte dette arbejde ved at skabe nogle alternative sanktioner, som er afpasset til børn og unge, og som skal iværksættes så tidligt, at begyndende kriminalitet opfanges og de unge føres tilbage til et normalt samfundsliv.

Formaninger og løftede pegefingre alene har spillet fallit. Vi skal have ansvar, konsekvens og retfærdighed. Det er vejen frem. Så tror jeg nemlig også at vi kan redde den unge volds-

mand, der i tv forleden sagde: Havde I dog bare stoppet mig lidt tidligere, så var jeg nok holdt op eller havde tænkt mig lidt bedre om!

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Helge Adam Møller berettede fra den række af hørings svar, som udvalget har modtaget i forbindelse med voldspakken, at der jo var mange, der havde sagt, at de gerne ville have indført anonyme vidner, og i den forbindelse henviste hr. Helge Adam Møller også til de hørings svar, som kom for knap et år siden i forbindelse med et tilsvarende forslag. Nu er hørings svar jo altid interessante at læse og somme tider endda underholdende, og jeg vil da sige, at i de samme hørings svar var der en udpræget modvilje imod at acceptere forhøjede straffe, idet man sagde, at det havde man ikke nogen som helst tro på virker. Eftersom den del af hørings svarene åbenbart helt er undgået hr. Helge Adam Møllers opmærksomhed, vil jeg gerne høre, om det så ikke har gjort noget indtryk på ham, når holdningen til de anonyme vidner har gjort indtryk på ham.

Andre ting i hørings svarene er jo så tydeligt inspirerede af de personer, som sidder det sted i retssystemet, hvor de nu sidder. Jeg lagde også mærke til, at den eneste, der faktisk gik ind for forhøjede straffe, var politidirektør Eefsen fra København. Desuden var der et par fra Politiforbundet, som var meget utilfredse med, at man nu ville lovgive om, at politiet skulle opføre sig høfligt og venligt og omsorgsfuldt over for ofrene. Det mente de faktisk at de allerede gjorde i forvejen. Der var mange taknemlige borgere, som kom og fortalte, at de var blevet godt behandlet af politiet. Sådan kan hørings svar jo altså give anledning til mange små pudsig stunder.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Min korte bemærkning er kun for historisk skrivningens skyld. Når hr. Helge Adam Møller forsvarer sit ønske om anonyme vidner, får han det til at lyde, som om en tiltalt har krav på at få navn og bopæl på alle afhørte vidner. Sådan er det ikke. Sådan var retstilstanden et års tid efter, at vi havde indført forbudet mod anonyme vidner, men på grund af kritik udefra